

Nr 123.

Av herr **Håstad m. fl.**, *angående docentstipendierna vid lantbrukshögskolan och skogshögskolan.*

I 1942 års statsverksproposition under nionde huvudtiteln sid. 33 och 223 har Kungl. Maj:t begärt, att docentstipendierna vid lantbrukshögskolan och skogshögskolan med hänsyn till de ökade levnadskostnaderna fr. o. m. den 1 juli 1942 uppräknas från 7,500 kronor till 8,000 kronor.

Intill den 1 juli 1941 utgingo docentstipendierna vid nämnda fackhögskolor efter samma grunder som vid universiteten, och detta med den motiveringen, att för befattningarna krävas samma kompetens och att de medföra samma tjänstgöringsskyldighet.

Från och med innevarande budgetår ha docentstipendierna vid nämnda högskolor reglerats, vilket inneburit en uppräknings av det förutvarande grundarvodet med 25 procent och att alla rörliga tillägg bortfallit. Docenterna vid universiteten ha däremot fått behålla arvoden enligt förut gällande grunder, alltså med dyrtidstillägg å 26 procent å stipendiernas grundbelopp, 6,000 kronor, samt barntillägg, och de tillerkändes dessutom retroaktivt fr. o. m. den 1 januari 1941 kristillägg med hänsyn till de stegrade levnadskostnaderna. Någon kompensation av detta slag ha docenterna vid fackhögskolorna ännu efter ett och ett halvt år ej erhållit.

På grund härav ha lönerna för docenterna vid fackhögskolorna under hela denna tid understigit motsvarande löner vid universiteten. För 2:a kvartalet innevarande år kommer t. ex. skillnaden att motsvara en skillnad i årslön av 780 kronor, detta oavsett eventuellt barntillägg. Den av Kungl. Maj:t föreslagna uppräknings av docentstipendierna vid de nämnda fackhögskolorna med ytterligare 500 kronor fr. o. m. den 1 juli 1942 bringar således ändock ej dessa i nivå med dem vid universiteten.

I sitt yttrande över docentstipendierna vid lantbrukshögskolan har allmänna lönenämnden framhållit, att frågan om kompensation till arvodestagare för inträdd levnadskostnadsstegring bör göras till föremål för en allsidig utredning. Då docentstipendierna endast få innehas en begränsad tid, kommer för de nuvarande innehavarna, som lida under de just nu stegrade levnadskostnaderna, en på framtiden ställd löneförbättring att bli utan betydelse.

Den vidtagna differentieringen av docentlöner mellan universiteten och fackhögskolorna innebär de facto kanske icke åsyftad men dock faktisk deklassering av fackhögskolornas docenter. Det kan knappast råda något tvivel om att detta måste leda till att fackhögskolorna komma i ett sämre läge vid

konkurrensen om de mest kvalificerade sökandena vid docenturernas besättande. Det synes därför vara ett stort intresse för fackhögskolorna att deras docenter i lönehänseende åter jämställas med universitetsdocenterna, så som var fallet före den 1 januari 1941. Av billighetsskäl borde även de nuvarande innehavarna av docentstipendierna vid fackhögskolorna retroaktivt från 1 januari 1941 kompenseras för de i jämförelse med universitetsbefattningarna minskade arvoden. Antalet stipendier det här är fråga om är maximum sex stycken (4 + 2).

Under återopande av anförda synpunkter hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av innevarande års statsverksproposition måtte besluta

dels att docentstipendierna vid lantbrukshögskolan och skogshögskolan skola utgå efter samma grunder som motsvarande befattningar vid universiteten,

dels att de nuvarande innehavarna av de nämnda befattningarna vid fackhögskolorna retroaktivt fr. o. m. den 1 januari 1941 gottgöras för skillnaden mellan de löner de uppburit och de löner som utgått till motsvarande befattningshavare vid universiteten.

Alternativt hemställes att till docentstipendierna vid lantbrukshögskolan och skogshögskolan måtte utgå ett kristillägg efter samma grunder som dylikt tillägg nu utgår till docentstipendierna vid universiteten fr. o. m. 1 januari 1941.

Stockholm den 16 januari 1942.

Elis Håstad.

Alfr. Nilsson,
Steneberg.

Åke Wiberg.

Sam. B. Norup.

Eric Hansson.